PSEO i PSC: qüestió d'ordre

QUIM CURBET

El 16 de juliol de 1978 vaig ser present al Palau de Congressos de Barcelona a l'acte d'unificació dels socialistes catalans. El producte que en va sorgir va ser el "Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)", un nom que no em va agradar, entre altres coses perquè aquella expressió, corroïda per les sigles, ja indicava d'entrada la incapacitat del socialisme català per imposar un concepte més modern de la política.

A partir d'aquell moment vaig començar a comprendre que alguna cosa s'havia fet malament, però encara confiava que en el futur tot s'aniria redreçant. L'altra fita en aquest descens gradual cap a la realitat que ens esperava el vaig patir un temps després, en una primera assemblea a Girona ja amb militants provinents de les tres tendències. Va ser només un detall, però em va deixar garratibat. Un "obrero" va alçar el braç abans que ningú pogués dir res i va cridar "cuestión de orden!".

Allà vam aprendre que les "cuestiones de orden" servien bàsicament per imposar una determinada visió del repartiment de poder, fins i tot en les coses més petites. Aquells "obreretes" eren treballadors que havien trobat acomodament i modus vivendi en el partit o el sindicat i, evidentment, eren els més abrandats a l'hora d'intervenir en les reunions.

Però el problema del PSOE, això també ho vaig aprendre aviat, és que patia d'un mal fonamental: no era un partit democràtic. El PSOE va arribar a la transició sense renovar una estructura interna centenària i els seus dirigents no van saber, no van poder o no van voler canviar-la. I el que és pitjor, i que encara em dol perquè d'alguna manera me'n sento coresponsable, és que el socialisme català va capitular amb armes i bagatges.

Ara en veiem les conseqüències, no fa falta ser gaire intel·ligent per comprendre que això no podia anar bé. Avui el partit continua dominat pels fills i els hereus d'aquells "obreretes" i les qüestions d'ordre han passat a ser qüestions de fons, les úniques qüestions possibles perquè la resta s'ha esfumat amb el vent de la història.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/10/05/psoe-psc-questio-dordre/807668.html?utm_source=rss